

Antydning af Momentet formentlig vil være tilstrækkelig. Stedet, hvor en Næring udøves, synes ikke i og for sig at kunne være noget afgørende Betsatnings- eller Skibbetsatningsmotiv, derimod maa dette vel snarere søges i de Goder, som Staten til Gjengjæld lader vedkommende Næring tilflyde. Anerkendes dette som et Grundprincip for al Stattepligt, bliver Spørgsmaalet simpelt: Nyder Søneringen da mindre og færre Goder fra Statens Side end andre Næringer?

Svaret vil bedst fremgaa af følgende Tal, som ere uddragne af det sidste Statsregnskab (for Finantsaaret 1880—81):

§ 18.	
Konfulatudgifter.....	30,000 Kr.
(29,741. 37.)	
§ 19.	
Banbygningsvæsenet.....	120,000 —
(119,452. 80.)	
Søvæsenet.....	10,000 —
(9,632.)	
Redningsvæsenet.....	50,000 —
(49,748. 63.)	
§ 20.	
Sø- og Handelsretten.....	25,000 —
(25,857.)	
§ 21.	
Evangelifortyndelse i fr. Havne	4,000 —
§ 23.	
Navigationsvæsenet.....	28,000 —
(28,829. 97.)	
Raffinistegamen.....	4,000 —
(4,496. 37.)	
Opmaalingsvæsenet.....	35,000 —
(34,941. 10.)	
Lodsvæsenet.....	88,000 —
(88,492. 5.)	
Fyrvæsenet.....	570,000 —
(569,651. 13.)	
Bagervæsenet.....	90,000 —
(89,628. 79.)	
Christiansø Nødhavn.....	10,000 —
(9,910. 52.)	
Søfortarivet.....	15,000 —
(15,279.)	
§ 26.	
Mønstringsbestyrere udenfor	
Rjøbenhavn.....	4,000 —
(3,780. 98.)	
Fæbrydningsforsøg i Sundet ...	6,000 —
(5,927. 44.)	
Alt overføre...	1,089,000 Kr.

Oversført... 1,089,000 Kr.

§ 27.

Delsingørs Havn..... 166,000 —

(166,698. 10.)

Søbjerg Havn..... 15,000 —

(14,838.)

(Virkelig forbrugt: 1,270,905.25.) 1,270,000 Kr.

Indtægt af Igl. Havne..... 133,000 —

(133,518. 87.)

Salt Udgift (1,137,386. 38.)... 1,137,000 Kr.

Anm. Mellem disse Poster er der vel enkelte, der ikke udelukkende vedkomme Søarten, saasom „Sø- og Handelsretten“; men denne vedkommer dog foruden Skibsfarten særlig dem, der klage høiest over Skibsafgiften, medens til Gjengjæld Posten til „Meteorologisk Institut“ er udeladt, omendstjændt den ogsaa virker i Søfartens Interesse. Listen gjør overhovedet ikke Fordring paa minutiøs Nøagtighed og Fuldstændighed, der tillige vilde være af liden Betydning overfor Variationerne i de enkelte Aars Udgifter. Aaret forind — Finantsaaret 1879—80 — var den samlede Udgift saaledes 1,480,208 Kr. 5 Ø.

Holder man sig nu til Tallene, ville de, naar de tages i store Træk, vise, at Statskassen offerer Skibsfartsinteresserne en aarlig Udgift af mellem 1 og 1½ Million, medens den Stat, som den i Form af „Skibsafgift“ opkræver af dem, omtrent udgjør en aarlig Indtægt af 800,000 Kr.

Hvor vil man nu finde nogen større Erhvervsgrænse, der slipper med en Sat til Staten, som denne ved direkte Foranstaltninger til den Betsattedes Bedste giver ikke alene fuldt ud tilbage, men endogsaa med Agerrenter tilbage — undertiden med indtil 100 pCt.?

Spillen Forskjel vil der i saa Henseende ikke være, naar man gaar til Landets anden store Erhvervsilde: Agerbruget? Hvor forsvindende er ikke den Udgift, som Statskassen udreder til Foranstaltninger til dettes Fremme, imod den Indtægt, som den blot i Form af „Hartkornsskat“ erholder af Jordbruget?

En endnu nærmere Sammenligning tilbyder sig vistnok mellem „Skibsafgiften“ og „Bygningsafgiften“, som den lille fattige Haandværker paa Landet maa udrede. Blive monstro ikke de Num, Bøveren, Hjulmanden osv. benytter til sin Nærings Udøvelse, ligesaa godt opmaalte og betsattede som det fragtgivende Num i et Skib? Og hvor skal man søge den rationelle og retfærdige Grund til, at den store Rheder skal slippe der, hvor den simple Haandværksmand maa betale?

Flertallets Søgen har ialtsald været forgjæves. Det har et Dieblif troet, at Grunden maaste skulde søges i, at den ene Næring drives udelukkende indenfor, den anden delvis udenfor Landets Grændser; men det har snart maattet